

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 5 ГОДИНА XX 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

В БРОЯ

Ед Дикерсън сп.
Signs of the Times
2012 Г. -
**НАИСТИНА ЛИ
КРАЯТ ИДВА?**

Четете на стр. 5

Ролята на
протестантите
за изграждане на
националното ни
самосъзнание
**ВЯРА И
СВОБОДА - V ЧАСТ**

Четете на стр. 3

сп. *Signs of the Times*
**ЗА КАКВО НИ
Е ЦЪРКВА?**

Четете на стр. 4

Преди месец и половина възрастна жена, която четеше програмата на Младежкия отдел на ЦАСД за 2011 г., възмутено ме попита: „Какво е това разтърсване?“

Опитах се да ѝ обясня, че идеята идва от книгата на пророк Агей, но тя не искаше да чуе. Звучеше ѝ скандално и беше видимо разстроена.

Опитах се да разбера какви представи поражда в ума ѝ тази дума. Дали наскоро случилото се земетресение и последвалите събития в Япония не рисуваха в ума ѝ някакво духовно опустошение. Или просто беше свикнала да разглежда църквата като място, в което всичко е неподвижно и в покой.

В книгата на пророк Агей на два пъти Бог известява, че ще разтърси небето, земята и всички народи. В Агей 2:6-9 говори за разтърсване, при което всички народи отиват да принесат злато, сребро и гарове в Божия дом. Употребата на самата дума „разтърсвам“ напомня за велики събития от миналото на еврейския народ като Изхода и завладяването на Ханаан (Изход 19:18; Съдии 5:4). Тогава Бог буквално разтърсва земята и страх от Неговото величие обхваща Израел и народите.

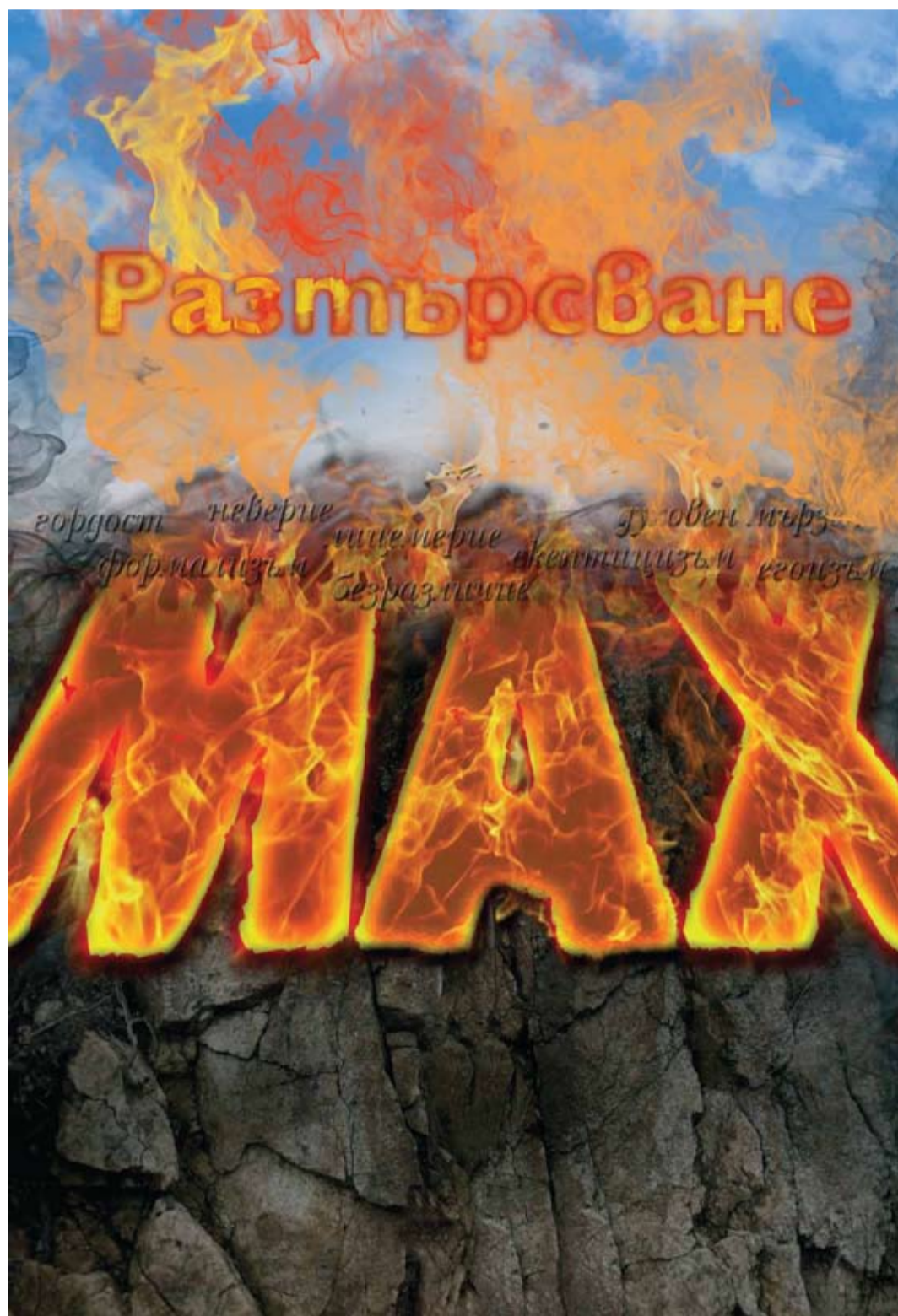
При излизането от Египет много египтяни дават злато на евреите, с което по-късно е изградено светилището. Нещо подобно се случва и при изграждането на Соломоновия храм - злато, сребро, скъпоценности идват от околните народи. Идват и архитекти и майстори за направата на храма и принадлежностите му.

В книгата на пророк Агей Бог говори за такова разтърсване при възстановяването на храма. Вярвам, че такова разтърсване в обществото е възможно и днес. Бог ще издигне църквата Си и ще привлече внимание и ресурси от различни области на бизнеса, изкуството, политиката за довършване на Неговото спасително дело на земята.

В края на същата глава отново е споменато разтърсването в малко по-различен контекст (Агей 2:20-23). Този път то е катастрофално. Земните царства ще бъдат разрушени и ще бъде издигнат Давидовият престол (Зоровавел е управител от Давидовото потомство). Това е нещо, което предстои да стане при Второто пришествие на Исус Христос.

В книгата на Агей обаче има и друго разтърсване, без да е спомената дори самата дума. То е описано в глава 1 и се отнася до еврейския народ. Бог отправя вест към народа Си, която го разтърсва и пробужда. Понякога, когато сме заспали по-дълбоко, за да бъдем извадени от мъртвешката духовна грямка, имаме нужда да бъдем здравно разтърсени. Точно такива са вестта и преживяването, описани в тази глава.

Църквата днес има нужда от мощни вестни, идващи от Бог, проникващи дълбоко в съзнанието на вярващите и променящи техния живот. Такава е вестта в книгата на пророк Агей. Езикът ѝ е директен, ясен и дори малко остър, защото целта не е да

предизвика наслада за ухото, а напротив, да раздразни и да пробуди.

Историческата ситуация

Пророк Агей се появява в края на VI в. пр. Хр., когато Мидо-Персия е водеща сила, а на престола е Дарий I Хистапс. Еврейският народ, както и много други народи, е получил правото да се завърне от вавилонски плен и да съгради столицата Ерусалим и храма.

Годината е 520, а 16 г. по-рано, по времето на Ездра, е започнало изграждането на храма. Различни при-

чини довеждат до спиране на това изграждане. Времето минава, евреите свикват с положението и вниманието им се отклонява към техните лични интереси.

Вестта, която Бог изпраща чрез пророк Агей, е свързана с довършването на храма. Отправена е на първо място към лидерите (ст. 1, 2) - управителя Зоровавел и първосвещеника Исус, Йоседековия син. Първата задача на Бог е да събуди лидерите и да ги постави начело на едно разтърсване на целия народ.

Продължава на стр. 6

Нулева толерантност... към религиозната омраза

Хелзинкският комитет: Случилото се в Бургас е брутален акт на религиозна омраза

Нека започнем от фактите. На 17 април в Бургас група "патриоти", сред които и привърженици на политическа партия ВМРО, извършват нападение над молитвения храм на религиозната организация "Свидетели на Йехова", вследствие на което има ранени хора и повреди върху частната собственост на организацията.

Нападението се извършва в рамките на организирания във Фейсбук от Георги Дракалиев (председател на ВМРО-Бургас) „протестен митинг срещу сектата "Свидетели на Йехова". За протеста няма официално позволение от страна на Община Бургас. Според фейсбук страницата на събитието, целта на протеста е "да защитим нашите деца" от "злочобната секта", която "отрича всички национални и религиозни празници, уважението пред националните символи, знаме и химн, подтикват към разрушаване на семейството и семейните ценности".

Призивът е "Стига толерантност!". Нападението е записано, а клипът бе моментално разпространен в интернет. Той бе качен и в официалния профил на партия ВМРО в youtube.com, но впоследствие бе свален оттам. От записа става видно, че побоят се извършва пред очите и на деца, а физическото насилие е придружено и от словесно такова – отправяни са смъртни заплахи и обиди. И всичко това под съпровода на патриотични песни и разветви партийни знамена.

Нека направим и едно понятиено уточнение – "Свидетели на Йехова" е официално регистрирано в България вероизповедание, т.е. практикуването на тяхната религия не се осъществява нелегално. Това означава, че "Свидетели на Йехова" не е секта (още по-малко пък злокобна) и всяко твърдение на обратното е изпразнена от смисъл употреба на средновековни митове, компенсирани липсата на реални аргументи, т.е. най-банална форма на популизъм.

Мислех си, че е излишно да казвам, че в случая става въпрос за насилие, осъществено като акт

Партия ВМРО направи опит да се разграничи от нападението, осъществено от нейните привърженици, но мисля, че съм длъжна да цитирам (и да споделя) част от позицията на Българския хелзинкски комитет по проблема, според която "това нападение може да се счита за пряка последица от дългогодишната пропаганда на ненавист към нетрадиционните религиозни учения изобщо и към "Свидетелите на Йехова" в частност. Поради това е очевидно, че ВМРО... носи отговорност за дългите години съзнателно насаждана политика на ненавист към привържениците на това регистрирано у нас вероизповедание." ВМРО трябва да поеме тази своя отговорност! Както и да спре да употребява патриотична реторика, за да легитимира идеите, думите и делата се, защото те нямат нищо общо с патриотизма!

на религиозна омраза. За мен е очевидно, че това е престъпление. Че е недопустимо в една правова държава физическата саморазправа да се припоизнава като начин да изразиш позиция. Че е недопустимо това да бъде публично легитимното лице на българския патриотизъм и той да има свое политическо представителство в лицето на политическа партия ВМРО. Че е необходима бурна обществена и институционална реакция, осъждаща това престъпление от омраза.

Четейки коментарите на граждани в регици форуми, които би трябвало да бъдат именно носителите и изразителите на тази бурна обществена реакция обаче, разбрах, че тя може да бъде сведена и до един единствен анонимен коментар, твърдящ: "Браво, момчета! Виждате патриоти!". Оказва се, че обществото вместо активно да осъжда, пасивно легитимира насилието над "неправилностите" (все едно какви – "неправилна" религия, "неправилен" етнос, "неправилна" сексуална ориентация, "неправилен" външен вид и пр.) –

прави го чрез анонимното си одобрение, чрез анонимното си мълчание и чрез още по-анонимната си апатия.

А може би си върваме, че насилието над мирни граждани е ок, стига да е в името на някаква патриотична битка срещу поредния ни въобразен враг, отричаш (уж) "всички национални и религиозни празници, уважението пред националните символи, знаме и химн, подтикват към разрушаване на семейството и семейните ценности"?! Сякаш интерпретацията на смисъла на националните, семейните и религиозните ценности е само една и може да бъде монополизирана от някого.

Уважаеми граждани, моля ви, не позволявайте на една политическа партия да ви вмениява "правата вяра". Можете да бъдете сигурни, че ако някой не признава правото на друг да върва в каквото си пожелае, той със сигурност не би признал и правото му да бъде отговорен за мислите си, за делата си, дори и за външния си вид. Това означава, че утре някой би могъл да ви нападне, защото сте си обули червените обувки. И още по-лошо – това да бъде легитимно в очите на обществото, защото по време на престъплението срещу вас нападателят е развявал патриотични символи и е пял възрожденски песни.

Погобни актове на насилие, провокирани от омраза, не бива да бъдат толерирани. Особено ако се възнуваме от собственото си право да се самоопределяме така, както пожелаем. Иначе просто се превръщаме в безгласни и лумпенизиращи съучастници в отнемането на собствената ни свобода да бъдем.

Година 2025: светът ще е концентриран в 600 града

След 15 години 2 млрд. души, една четвърт от населението на Земята, ще бъдат концентрирани в 600 от най-големите градове в света. Това сочи прогнозата на McKinsey Global Institute, съобщи *Карriere дела Сера*.

„Към 2025 г. 60% от световното богатство ще се произвежда в 600 града, в които ще живеят 735 млн. семейства. Техният среден доход ще бъде 32 хил. долара годишно“, пише още в доклада за перспективите за икономическия ръст и демографското развитие.

Според проучването най-развитият град на планетата ще бъде Ню Йорк, следван от

Токио, Шанхай, Лондон, Пекин и Париж.

В топ 600 ще влязат 136 нови града. 100 от тях ще бъдат китайски, 13 – индийски, и 8 – латиноамерикански. Първите сто града в списъка ще произвеждат 35% от световното богатство.

Според авторите на прогнозата ще станем свидетели на упадък на градовете в Западна Европа, независимо от настоящата им роля в световната икономика.

Предвижда се още, че по брой на населението на първо място ще бъде Токио, следван от Мумбай, Шанхай, Пекин и Делхи.

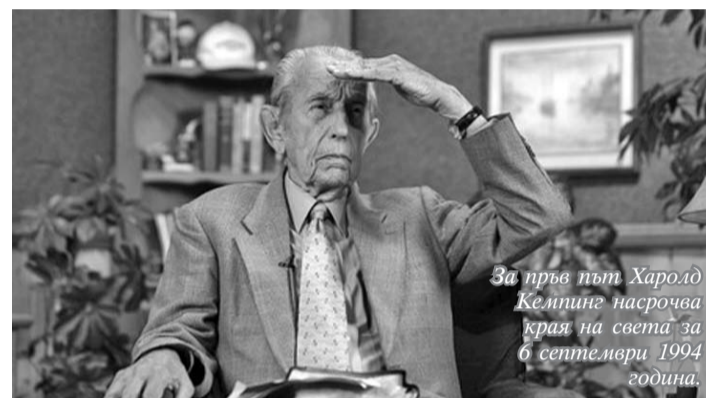
Близо 90-годишният американски пастор Харолд Кемпинг, който обяви преди няколко месеца, че краят на света ще дойде на 21 май, призна, че е сбъркал. Водещият на радио "Family" ни бе "гарантирал", че 21 май е "Денят"! Това беше датата, за която Харолд Кемпинг бе предсказал, че Божият съд ще се стовари върху света. Денят трябваше да бъде белязан от огромно, глобално земетресение, но той дойде и отмина, без каквито и да е инциденти, а още по-малко – грабването на Църквата (голяма част от евангелския

октомври. Според него това е моментът, в който Бог ще унищожи света.

И така, как обяснява "пропуската" си? Въсъщност той твърди, че не е направил грешка. Заяви, че Христос е изпълнил Своя съд на 21 май, но го е направил по един духовен начин, а не чрез очакваната физическа изява. Ето защо и тълкуванието му на пророчеството не е сгрешено – просто е представил информацията по малко по-различен начин.

Така чрез новото тълкуване той се предпазва от опасността да бъде наречен "лъжливи

Харолд Кемпинг - отново ли!?

За пръв път Харолд Кемпинг насрочва края на света за 6 септември 1994 година.

свят върва в безкрайно разнородни форми на частично или пълно прибиране от страна на Бога на верните Му преди, по време или след "времето на скръбта" - б.р.).

"Представяте си колко сме разочаровани, но гумите на Господ (разтълкувани от Кемпинг, б.а.) Все още важат", коментира пред "Лос Анджелис таймс" човекът за връзки с обществеността на пророка Том Еванс. Според него човечеството е отишло твърде далеч и трябва да се поучи от грешките си.

пророк" (уви, мнозина помнят, че и през 1994 г. предсказа края на света. И какво съвпадение – тогава отново заяви, че просто е сбъркал в представянето на информацията). С новото обяснение отлага публичното си унижение поне за още пет месеца, докато измисли друго такова.

Според теолозите Кемпинг погрешно тълкува стихове като Даниил 8:14, 2 Петрово 3:8 и Откровение 9:5. По-точно заема от Даниил и Петър времевия период необходим му, за да достигне до провалената дата,

Някои от най-известните неизпълнени предсказания за Христовото идване

- Уилям Милър предрича, че Христос ще се завърне между 21 март 1843 г. и 21 март 1844 г. След което ревизира тълкуванието си и заявява, че е направил погрешни изчисления. Така датата става 22 октомври 1844 г. Моментът, в който той и последователите му осъзнават, че са сгрешили, е познат като „голямото разочарование“. Теологията на Милър слага началото на адвентното движение.

- 1914, 1918, 1925, 1942 г. - това са различни дати, дадени от свидетелите на Йехова за края на света и идването на Христос.

- 1981 г. - Чък Смит предсказва, че Христос трябва да бъде очакван през същата година.

- 1992 г. - Корейската група „Мисия за предстоящите дни“ предсказва, че 28 октомври 1992 г. е денят на грабването.

- 1994 г. - Радиоевангелистът Харолд Кемпинг заявява, че 6 септември 1994 г. е датата, в която трябва да очакваме Христос

- 2011 г. - Харолд Кемпинг дава нова дата за Христовото завръщане - 21 май. След като денят минава твърди, че на него се е случил „духовен Божий съд“, а очакваното физическо завръщане ще бъде на 21 октомври.

- 2060 г. - Сър Исак Нютон предсказва, че въз основа на изчисленията му от книгата на Даниил, Апокалипсисът не може да се случи по-рано от 2060 г.

Той бе така уверен във верността на прогнозата си, че пръсна около 100 млн. долара, за да информира за "откритието" си с билбордове и реклами. Много от неговите последователи сториха същото и пръснаха спестяванията си, за да се подготвят за 21 май и претърпяха огромно унижение след несбъдването на тълкуванието. Кемпинг обаче остана непоколебим. В действителност той дори излезе с нова прогноза. Днес твърди, че денят на Божия съд е 21

докато стихът от Откровение (изваден напълно от контекста) му помага да "види" новата дата - 21 октомври.

Ако Кемпинг се бе постарал да вникне в духа на тези стихове щеше да види, че те рисуват различна картина. Щеше да разбере, че онова, което Библията предсказва е неизбежността на Христовото идване, а не точната му дата.

Онова, което остава за нас, е предупреждението и надеждата за Ново небе и Нова земя, в които ще живее правда. **ХМ**

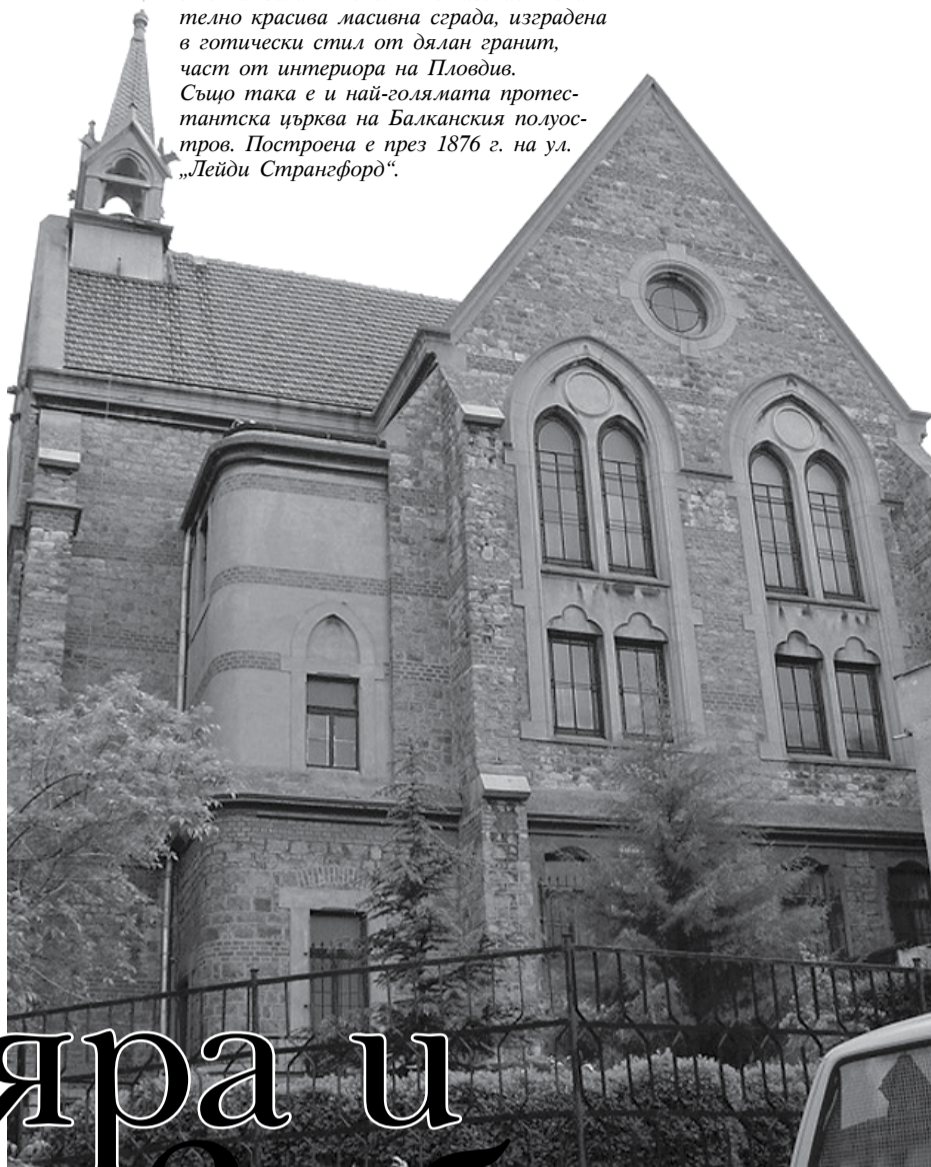
Продължава от брой 1, 2, 3 и 4 2011 г.
V част

Последното десетилетие на XIX в. е период на устойчив растеж по сила и численост на протестантските църкви. Броят и членството им се удвояват, макар броят на мисионерите да остава същият. През 1898 г. има 16 църкви с над 1200 причастяващи се и над 300 привърженици (с Македонското поле). Налице са 23-ма американски мисионери и 80 български работници. Само в района на Филипопол има 8 църкви с 400 члена и около 1200 привърженици (с 25 души български работници). Още през 1888 г. е приет църковен устав, подготвен от Хаус и Цанов, предимно в конгрешански стил (отначало Рус смята, че трябва да е в протестантски дух, но Хаус изтъква, че конгрешанската форма на управление е по-подходяща за хора, които са пламенни почитатели на самоуправлението). Църквите са групирани в три „конференции“. През 1899 г. обща конференция в София преработва първоначалния устав.

Този период е също време и за църковно строителство. През 1888 г. в София е открита нова просторна тухлена църква (струва 4000 долара, две трети дарени от местните вярващи). Княз Фердинанд посещава празненството по откриването и прави дарение от 100 долара. Кметът също присъства и обещава съдействие. Но най-голям успех има строителството в района на Пловдив. Там има 11 църкви, чиято стойност варира от 150 до 2000 долара, предимно местни средства. Най-висшето постижение в издигането на църкви, паметник на постоянството и изключителния талант на Мариш като строител е новата църква в Пловдив, завършена през 1900 г. Тя представлява масивно каменно здание, украсено с вкус, разположено в центъра на града. Залата е с 600-700 места. Целта на Мариш е „да имаме най-здравата, най-изящната и най-евтината църква на Балканския полуостров“. (В неделя в църквата се провеждат нон стоп неделни училища, богослужения и проповеди на български, турски и арменски (след кланетата в Турция през 1894-1896 г. в България идват много арменци). През седмицата църквата служи като дневно училище за 40 ученици. Макар и незавършена, новата сграда е използвана за първи път на Великден, 1900 г., когато Българското евангелско дружество се събира да отпразнува 25-годишния си юбилей.

Някои от църквите пробват нови видове дейност. Организиран се т. нар. Дружество за християнско старание по образеца на процъфтяващите по същото време в САЩ едноименни общества, за да се даде тласък на религиозния живот на младите хора. Пасторът в Мерицери провежда вечерно училище, посещавано от 20 млади мъже. В църквата в Пловдив има събиране в петък вечер с беседи по най-различни теми. Софийският пастор заинтригува 12 млади мъже, всеки от които се обвързва с обещанието да доведе нов човек на сутрешните

Мариш организира и ръководи строежа на Евангелската съборна църква в подножието на Сахат тепе. Тя става изключително красива масивна сграда, изградена в готически стил от дялан гранит, част от интериора на Пловдив. Също така е и най-голямата протестантска църква на Балканския полуостров. Построена е през 1876 г. на ул. „Лейди Странфорд“.

Вяра и свобода

Ролята на протестантите за изграждане на националното ни самосъзнание, вяра и следоосвободенска култура

неделни богослужения. Цанов, бивш пастор в София и старши български учител в Мъжкото училище в Самоков, изнася лекция за връзката на научните проблеми с религиозната мисъл. Присъства многобройна аудитория

ние „Домашен приятел“. След три години са абонирани 1300 души и то се самоиздържа. През 1897 г. дружеството построява сграда за своите цели (първите 2 етажа са използвани като помещения за книжарницата на дружеството, третият е зала за събрания в неделя и читалня през седмицата, в която се продават леки храни и напитки, докато най-горният етаж е зает изцяло със спални). Освен че подпомага проповедниците в София, извършва разнос на търговия с литература в София и около нея и издава книги от рода на „Естествено бозословие“ на Пейли и „Международни уроци за неделното училище“, дружеството помага в заплащането на проповедниците в Хасково и Сливен, в някои от таксите за ремонт и т.н.

Към делото се присъединяват и многообещаващи млади хора, българи, учили в колежа „Хамилтън“, в чикагската семинария „Маккормик“, в семинарията „Осбърн“ и пр. Така например А. Н. Фурнаджиев, възпитаник на Пристънския колеж и Пристънската семинария, подпомогнат от талантливата си съпруга (получила образование в Норфолк и в библейския институт

Иван Евстратиев Гешов, министър-председател на България по време на Балканската война, завършил в Робърт колидж.

Иван Славейков, възпитаник на Робърт колидж, е кмет на София от 25 август 1885 г. до 19 октомври 1886 г. По негово време се извършва Съединението на Княжество България и Източна Румелия, както и защитата му в Сръбско-Българската война.

- учители, учащи, чиновници и офицери, сред които са най-изтъкнатите граждани на столицата. Българското евангелско дружество поддържа и разширява дейността си през тези години. През 1899 г. започва да печата илюстрирано периодично изда-

Цар Фердинанд говори за Робърт колидж в Истанбул като за люлка на българската държавност. В него са завършили много видни български политици.

Като продължител

и съхранител на най-добрите традиции, идеи и мисия на протестантството в световен мащаб, Адвентната църква е тясно свързана със съдбата, дейността и развитието на протестантските църкви, институти и начинания. Ето защо редакционният екип на вестника реши, че за читателите ни би била интересна тема, свързана с влиянието и дейността на протестанството в България. В продължение на три поредни броя тя беше разглеждана във времевия период - от средата на XIX в. до Освобождението. В четвърти и в настоящия - пети брой - изложението включва ролята на протестанството в следосвободенската българска действителност до периода на войните. Този период е ключов в нашата история, защото тогава се полагат основите на българската държавност и култура след едно петвековно прекъсване.

„Муди“ в Чикаго) поема първата си пасторска служба в Кюстендил - град, в който евангелската дейност не е напреднала поради ожесточена съпротива. За година двамата променят отношението на хората в джуделобна сърдечност. Студенти от Педагогическия институт, офицери и други прииждат да слушат. Някои от църковните членове заемат ръководни длъжности в града. Фурнаджиеви постигат изключителни резултати и в работата си с деца.

Не може да не се подчертае още веднъж и ролята на протестантското огнище на духовност и център за изграждане на християнски характер - Робърт колидж. Княз Фердинанд с право говори за него като за люлка на българската държавност. Прегледът на българските възпитаници, завършили образованието си между 1858 и 1892 г., създава впечатлението, че сме се натъкнали на списък от някоя Зала на слабата. Хвърляйки поглед на випуска от 1871 г. например, виждаме да изтъкват: двама министър-председатели - Константин Стоилов, чийто кабинет управлява от 1894 до 1899 г., и Иван Евстатиев Гешов, който оглавява правителството по време на Балканската война; Иван Славейков става кмет на София и министър на народното образование; Стефан Панаретов преподава в Робърт колидж повече от 40 години и между 1914-та и 1920 г. служи с голямо умение и отличие като пръв български посланик в САЩ. Сред завършилите през годините има: секретар на Народното събрание, главен директор на българските пощи, дипломатически представител в Гърция, кмет на София, кмет на Елена, префект на Пловдив, дипломатически представител в няколко български държави, съдия в Касационния съд, директор на Политехническата гимназия в София, министър на вътрешните работи, лични секретари на Батенберг и Фердинанд, няколко министъри на благоустройството, ръководител на производствения отдел към Министерството на войната...

Продължава на стр. 7

За какво ЦЪРКВА Е

пред Бог няма никакво значение?

Някои елементи на религиозна вяра наистина са много лични и трябва да се практикуват самостоятелно. Велики хора на вярата са прекарвали време насаме с Бога. Но за да се поддържа активна, жива вяра, трябва да я споделяме с другите. Когато започва да поучава народа Си как да има връзка с Него, Бог им нарежда да си направят светилище - място за събиране, където Той „да обитава сред тях“ (Изход 25:8). Ранните християни също разбират значението на съвместното поклонение. Нека „не преставаме да се събираме заедно“, пише авторът на Послание към евреите (10:25).

Искам да ви посоча четири причини защо посещението на църква е толкова важно.

1. Ползата от съвместното учене.

Когато апостол Павел посещава град Берия, хората го слушат внимателно. След като проповядването приключва, се случва нещо още

ми каза: „Знаеш ли кое ме накара да стана християнин?“ После кимна с глава към един възрастен господин, който стоеше наблизо. „Когато се запознах с Джим, си казах: „Искам да бъда като него“.

Учим се да живеем по християнски от тези, които ни дават добър пример.

2. Радостта от споделяния ентузиазъм

Обичате ли Господа? Наистина ли? Няма ли да ви е приятно да сте с други, които го обичат като вас? Ако не се насърчаваме взаимно в любовта си към Бог, тя може да избледнее.

Един от най-убедителните аргументи да сме част от църквата е, че така поддържа любовта си към Бог активна и жива - също както ходенето на стадиона поддържа ентузиазма ви към любимия отбор.

Разбира се, футболът е само игра. Вярата е за живота и смъртта. Как ще живеем във време на успех, как ще се сдържим във време на изпитание, как ще посрещаме смър-

от рак на яйчниците. „Не знам какво бих правил, ако не беше помощта на църквата - споделя той. - Те се молеха за нас, насърчаваха ни, носеха ни храна и помагаша по хиляди различни начини. Застанаха до нас, когато имахме нужда от помощта им.“

Трябва да добавим, че църквата е била убежище за тях, защото това семейство бе прекарало много години в изграждане на взаимоотношения. По думите на Соломон: „Горко на онзи, който е сам, когато падне, и няма втори да го вдигне“ (Еклизиаств 4:10).

4. Чудото на променения живот

Не искайте от мен да го обясня напълно. Просто знам, че е истина. В църквите животът на хората се променя към добро. Виждал съм личности, минали през тежка криза, отново да се изправят на крака благодарение подкрепата на църквата. Виждал съм как хора, които се борят с изкушение, успяват да го преодолееят. Виждал съм и такива, чийто живот се обръща на

Някои хора смятат, че не се нуждаем от църква, защото можем да почитаме Бог и у дома си. Лорен Сиболд обяснява защо църквата е нещо важно.

- Разбира се, вярвам в Бога - каза Том. - Само не виждам необходимост да ходя на църква.

- Защо мислиш така?

- Църквата ме отегчава. Само искам пари. Отнема от личното време. Мога да си бъда вярващ и без да ходя на църковни служби.

- Е, добре, щом смяташ така...

Том ме погледна малко разочаровано. Очакваше да влезем в спор, тъй като съм пастор.

- Нека променим темата - предложи.

- Как беше последният мач на любимия ти отбор? Лицето му засия.

- Те са първи в групата.

- Всеки техен мач е страхотен, нали? - попитах аз. - Винаги има изненади.

- Е, не съм в въздъхна момчето. - Започнаха добре, но напоследък са в застои.

- Ще спреш ли да ходиш на стадиона?

- Нямам ни най-малко намерение да пропускам нито една тяхна игра. Аз ги подкрепям независимо дали печелят, или губят! Освен това се чувствам страхотно да викам за тях заедно с още хиляди фенове.

- Нямаш ли си друга работа през уикенда?

- Абе, имам разни задължения, но почистването може да почака.

- Колко струва билетът? Сигурно е безплатен?

- Безплатен?! - изпръхтя Том. - Напротив. Давал по 50 долара.

- Искам толкова пари за футболен мач?!

- Наистина е скъпо - призна той. - Но не можеш да не подкрепяш нещо, което те вълнува.

Внезапно се усмихна и промълви срамежливо:

- Всъщност ти въобще не промени темата, нали?

- Не - признах си. - Не е ли лобопитно, че гледането на мач заедно с други хора е толкова важно за теб, а поклонението

по-важно. Започват съвместно да проучват дали казаното от него е истина. Затова Библията класифицира беряните като „по-благородни“ (Деяния 17:11).

Една от най-добрите причини за ходенето на църква е, че там е мястото, където учим за Бога. Учим се от проповедниците. Учим се заедно чрез изследване на Библията и споделяне на възгледите си един с друг. Всеки преподавател би потвърдил, че най-добрият начин за изследване на Свещеното Писание е съвместното учене.

Поучаваме се и от примера на другите християни. В Библията е записано: „Който ходи с мъдрите, ще бъде мъдър, а другарят на безумните ще стане лош“ (Притчи 13:20). Веднъж един млад човек

тма, каква е надеждата ни за вечен живот? Когато споделяме с околните ентузиазма си за Господа, укрепва нашето посвещение.

3. Силата на общността

В живота на всеки човек настъпват трудни времена, когато се налага да разчитаме на помощ от приятели. „Двама са по-добре, отколкото един (...) Защото, ако паднат, единият ще вдигне другаря си“ (Еклизиаств 4:9, 10). Това правят и църквите. Църквата е семейство - място, където хората се обичат толкова, че са готови да си помагат във време на нужда.

Мой приятел наскоро погребя жена си, която почина

180 градуса - от самоунищожение до радост, щастие и мир. Има нещо в активното участие в църковния живот, което дава на Бог възможността да докосва живота на хората и да ги променя.

Църквите винаги ли са перфектни и щастливи? Не! Църквите са създадени от човешки същества, които обичат Бога, но все пак си остават хора. Дори пасторите могат понякога да ни разочароват. И все пак, Божията църква е чудесно място. Както пише една авторка: „Църквата е арена на Божията благодат - място, където Той се радва да разкрива силата Си за преобразяване на сърцата.“

Не мога да си представя, че е възможно да има по-добро място за мен!

Сп. „Сайнс ъф дъ таймс“

Наистина ли краят идва?

Мнозина очакват глобален катаклизъм през 2012 г. Трябва ли да се безпокоим? Ед Дикерсън в сп. Signs of the Times разглежда темата в светлината на Библията и християнската есхатология

Календарът на маите свършва през декември 2012 г. по време на зимното слънцестоене. Той започва да отброява времето пет века преди пирамидите, т.е. 1500 години преди изхода на евреите. Средата му е приблизително в годината, когато Даниил прекарва една нощ в рова на лъвовете. Минали са две хилядолетия след раждането на Христос, но календарът продължава да отброява. Сега обаче според този календар настъпва краят на световния цикъл.

Сигурно се чудите какво значение има това за нас. Нали маите отдавна са изчезнали? Макар че цивилизацията им изчезва дълго преди първото пътуване на Колумб, маите като народ все още съществуват в Централна Америка. Открих този факт лично преди няколко години, докато се пазарях с индианка за цената на няколко вълнени шапки на пазара в Чичикастернанго, Гватемала. Докато разговаряхме, започнах да разбирам, че нейният испански не превъзхожда моя, който се състоеше от няколко думи. После разбрах, че говори на езика кичи, един от оцелелите диалекти на маите, които все още се срещат в планините на Централна Америка.

След няколко седмици разгледах огромните комплекси от сгради на маите в град Копан, Хондурас. Не е възможно човек да не се възхища от постиженията на този народ, живял преди толкова много столетия. Тогава разбрах, че мнозина вярват в пророческата дарба на маите. Величествените здания, включително храмовете, приличаха на изработени от човешка ръка каменни планини, погравнени според движението на слънцето. Имаше и „игрална зала“ с каменен кръг, в който победите и загубите са решавали кои да бъдат принесени в жертва на боговете и кои да останат живи. Видях и стелите - правоъгълни колони, по-високи от човешки ръст, с вдълбани в тях образи на велики лидери и числа от календара.

Навсякъде по тях имаше издълбани дати. Маите като че ли са били обзети от мания за времето.

Какво знаем?

Цивилизацията на маите се е появила около 500 години пр.Хр. и векове наред е била доминираща в Мезоамерика. Но почти всичко, което знаем за тях, е открито едва през миналия век.

Създавали са архиви върху кора от дървета, която са събвали във формата на акордеон. Големите им градове обаче са били изоставени и цивилизацията им - изместена от тази на ацтеките още преди идването на испанците. За съжаление повечето им книги са били унищожени от Кортес и свещениците, които са придружавали испанските завоеватели през 1519 г. Днес са известни само четири книги на маите. Повечето им писмени паметници са запазени във вид на каменни плочи, разпилени из джунглите на Мезоамерика. Едва през 20-ти век изследователи от компанията „Ригли“, търсещи растителен материал за дъвки, попаднали на обрасли с буйна растителност останки от тази цивилизация.

Тъй като нямали информация за съдържанието на книгите, археолозите трябвало да пресъздадат историята и културата им единствено въз основа на каменните надписи в руините. Много от плочите са били изтрети от времето и природата. Било е необходимо много време, за да се съберат различни надписи, да бъдат разчетени и така да се получи картина на древната им култура.

Продължава на стр.7

Повече от 20 години Представителният хор на Църквата на адвентистите от седмия ген "Гласът на надеждата" достига наслада с изпълненията си на хиляди слушатели у нас и в много европейски страни. Негов основател, художествен ръководител и диригент е Веселин Василев, а корепетитор – Божидар Пенев. Репертоарът на хора включва над 120 духовни песни и кантатно-ораториални творби от различни епохи и стилове, създадени боговдъхновено от славянски, европейски и американски композитори.

През месец април хорът изнесе четири концерта, посветени на най-светлия християнски празник Възкресение Христово. В програмата бяха включени произведения от А. Вивалди, Г. Ф. Хендел, Й. Хайдн, Дж. Верди, Ш. Гуно, Б. Сесъл Гейтс, Джон Ратър, Флавио Сантос и др.

Първият концерт – на 2 април в гр. Велико Търново - бе посрещнат с голям интерес от жителите на старопрестолния град. Залата на Музикалния театър "Константин Кисимов" бе пълна с любители на духовната и класическата музика. Изпълнението бе прекрасна проповед чрез езика на музиката. Благоприятно въздействаха и прецизно поднесените слова на водещите.

ПРОЛЕТНО ХВАЛЕНИЕ

Последва изпълнение в Англия – гр. Лондон. Залата бе пълна с много българи и англичани. Концертът премина при изключителен успех. При изпълнението на "Алелуя" из ораторията "Месия" на Г. Ф. Хендел публиката бе възбудена, стана на крака. Няколко пъти хорът бе извикан на бис.

Музиката не познава граници и когато е поднесена с посвещение и всеотдайност, засяга най-нежните струни на душата и докосва дълбините на сърцето.

На 16 април в читалище "Напредък" за слушателите в гр. Търговище прозвуча Великденският концерт на Представителния хор. Отново с успех – изпълнение, което завладя дори слушатели с най-изтънчен музикален вкус, отличаващо се със своята естествена живост и голяма динамична амплитуда.

"Празник на духовното начало" – така бих нарекла последния великденски концерт на Представителния хор в гр. Горна Оряховица. Той бе организиран от община Горна Оряховица и местната адвентна църква в залата на общината на 17 април. Още при раздаване на поканите хората споделяха: "Точно

от такъв концерт имаме нужда! От духовно зареждане. Прекрасно! Концерт с подобно съдържание досега не е имало в града ни." И наистина, обществеността прояви голям интерес, слушатели от всякаква възраст и общественостно положение изпълниха залата. В началото великолепно изпълнение на втора част от Концерт за цигулка на Менделсон, поднесено от Гинка Радилова (цигулка) и Божидар Пенев (съпровод на пиано), приковаха вниманието на публиката. Последва "Отче наш" – Б. Сесъл Гейтс – изпълнена с много чувство на преклонение пред Твореца и Спасителя на човечеството. В залата цареше гробна тишина, а след всяко изпълнение ръкоплясканията станаха все по-бури. След последното – "Алелуя" из ораторията

"Месия" от Г. Ф. Хендел, публиката се изправи на крака. Не искаше да си тръгне и след бисовото изпълнение.

Ето и някои отзивы на музикални специалисти от града:

"Прекрасен концерт! Не усетих как мина времето. Всичко е изпълнено. Спялост, забележителна фразировка, богата динамика."

"Всички певци имат невероятно излъчване, а музикалната интерпретация и гумите на водещите ми поддействаха успокояващо. Концертът беше много кратък. Ако хорът гоиде пак, ще има много повече посетители."

"Учудващо е как хористи от различни градове при толкова малко репетиции постигат тези изключителни резултати. Изпълнението беше балсам за душата ми!"

"Великолепните изпълнения на хора ме вдъхновиха да напиша няколко стихотворения."

Слава на Бога за голямата благодат и изобилните Му благословения!

„Хвалете Бога и величайте го радостно вие, възпейте го, всички виш племена!“

Елена Табакова

Начало - месец февруари. Църковният съвет има много важни въпроси, с които се занимава - ремонти по църковната сграда, посрещане нуждите на някои членове, графици за богослуженията и накрая точка "Разни". Като всеки нормален съвет. Знаем, че имаме цели два месеца до великденските празници и че това е толкова много време... Нали всеки път натъкмяваме нещата в последните две седмици – викаме си някой добър говорител, напе-

великденската седмица да стартира още от понеделник - 18 април. Най-похвалящо беше да направим здравно експо като начало. Имаше идея да направим кабинет за консултации в сградата на църквата. След здравното изложение планираме концерт в залата на църквата с хористи от нашия град. И най-накрая като кулминация - в три поредни дни великденските ни проповеди.

За всяко здравно изложение е необходим екип от около трийсе-

Стратегия, планиране,

чатваме няколкостотин поканени и чакаме да се случи нещо различно от друг път. Само че сега решихме да започнем по друг начин. Първо, да си дадем ясна равностметка дали наистина сме готови да поемем предизвикателството. Второ, как да обезпечим участието на екипи и средства за провеждането на тази шестдневна инициатива; и трето, знаехме, че брадвата иска заточване, а не сила - трябваше ни по-добра стратегия. Този път планирахме

мина доброволци за шандовете, оборудване за измервания, добър технически екип, голяма зала с просторно фоайе и добър лектор. Знаехме, че всичко това не е даденост, а трябва да се организира и обезпечи. Знаехме, че това ще е „острието“, и ще е силно притегателно средство за привличане на хора за нашето великденско богослужение. Отдавна не бяхме провеждали здравно експо и сега бяхме малко неориентирани и колебливи. Като църковен съвет започнах-

Разтърсване

Продължава от стр.1

Изобличението

Основният упрек е, че народът бави изграждането на храма с мотива, че все още не е дошло времето за това (ст. 1, 2). Бог отговаря на това с въпрос:

"Време ли е сами вие да живеете в своите с гръски обковани къщи, докато този дом остава пуст?" (Агей 1:4).

Въпросът за времето е много важен в Библията. Да знаеш в какво време живееш и какво трябва да правиш в конкретния период е израз на мъдрост. Човек може да пропусне възможността да направи някои неща, от които зависи целият му живот, а и вечната му съдба. Еврейският народ пропуска времето, в което Бог желае да го въведе в Ханаанската земя, и се налага да обикаля 40 години в пустинята.

16 години са минали от поставянето на основите на храма, но сега всичко е в развалини. Първоначалният ентузиазъм се е изпарил и хората са започнали да мислят за себе си - как да си осигурят спокойен, луксозен живот.

"Виждете къщите си, казва Бог - обковани с дърво, лукс. Виждете храма - развалини, разхвърляни камъни, бокуци. Открийте сега 10-те разлики от пръв поглед. Вие се гордеете с домовете си и може да поканите гости в тях. В моя дом обаче стените са недобършени, няма покрив, по вървата са разпилени материали."

Картичката е тъжна и срамна - уредени и лъскави къщи, сред които стърчи запустял и в развалини храм. И лидерите на народа - първосвещеник и управител - са сред най-гордите собственици на

къпото обзаведени имоти.

Въпросът на Бог не е: Защо живеете луксозно? Въпросът е: Защо заради вашия лукс пренебрегвате изграждането на храма?

Тъжно е да видиш пустееща църква, нуждаеща се от ремонт, в която не можеш да намериш доброволци за служене, а в същото време нейните членове преследват упорито собствените си цели и удобства.

Често християни, които в работата или образованието си се стремят към съвършенство, в същото време в църковните си ангажименти са непретенциозни и се задоволяват с посредственост.

Замисляли ли сте се колко малко ни се вижда онава, което правим за себе си, и колко много ни се струва същото, ако го правим за Бог? 20 лв., дадени за Бог, ни се виждат много, но ако трябва да си купим нещо, ни се виждат твърде малко. 2 часа, отдадени за служене на Бог, ни се струват твърде много, а отделени за почивка и развлечения за нас, ни се струват много малко.

Бог е госта директен към кодете, завърнали се от вавилонски плен, и им казва ясно: вие мислите егоистично за себе си, а не за храма.

Ситуацията може да изглежда и още по-тежка, ако предположим, че материалът, предвиден за изграждане на храма, е отишъл за хубавите къщи. Така смятат някои библейски тълкуватели. В Езра 3:7 се казва, че е имало достатъчно кедрови дървета за построяване на храма. От Агей 1:8 разбираме, че материалът е свършил и се налага хората да отидат и да донесат нов. Къде е отишъл ху-

бавият кедров материал?

Възможно е, след като е имало пречки за изграждане на храма, хората да са решили да използват материала, за да не бъде открадан или да се разпилее и изгние. Но това представя начин на мислене, който и днес съществува сред християните - църквата е средство за постигане на моите лични цели. Аз съм тук, за да получавам, а не за да давам.

Последиците от този начин на живот не закъсняват - лоша реколта, липса на удовлетворение от егоистичния им начин на живот, икономическа криза (ст. 5, 6).

Бог на два пъти казва на народа Си: "Помислете за постъпките си!" (ст. 5, 7). Помислете защо ви се случва всичко това. Защо ядете, но не сте сити, защо пиеете, но сте все така жадни? Защо не ви стигат парите? Защо има суша? Защо реколтата е слаба? Откъде идват проблемите ви? И сам Той дава отговора, който е очевиден, но за който народът не се сеща: "Поради Моя дом, който остава пуст, докато вие тичате всеки в своята къща".

Хората винаги са смятали, че може да им се разминат последиците от начина живот, от избора, който правят. Бог обаче казва, че обещанията за благословение и проклятията, записани във Второзаконие 28 глава, все още действат. Ако си верен - ще бъдеш благословен. Ако нарушаваш завета - ще понесеш последици. Това е толкова просто и ясно. Може би точно заради това хората смятат, че не може да е вярно. И продължават да пробват валидността му.

Бог обещава, че ако поставят

на първо място изграждането на храма, тогава ще получат благословение и ще имат удовлетворителен начин на живот.

Иначе се получава омагьосан кръг - животът ни е изпълнен с проблеми в работата, семейството, ученето. Нямаме време да отделим за Бог. А нещата биха били много прости, ако обърнем приоритетите - първо служим на Бог и тогава нещата в живота ни се подреждат.

Вестта на Агей е много проста и директна. Думите са тежки и недвусмислени. Задачата е ясна - съградете храма. Целта е Бог да бъде прославен (ст. 8).

Каква е реакцията на лидерите и народа?

Пробуждане

В ст. 14 се казва, че Господ пробужда духа на управителя Зоровавел и на свещеника Исус. Пробужда също така и народа и те започват да градят храма.

Думата, която е използвана тук за "събуждам" в гръцкия превод на Стария Завет, е същата, която в Новия завет се използва за пробуждане - "екз-егейро". Тя означава също така и "възкресявам". Това, на което сме свидетели, е едно мощно разтърсване и пробуждане сред лидерите и народа.

Но как се стига до това пробуждане? Ето няколко стъпки, които и днес със сигурност биха довели до пробуждане:

1. Ясна, навременна и актуална вест.

Няма кой знае каква полза от теологични теории или възвишена риторика при проповядването. Църквата има нужда от ясни вестни, идващи от Бог, за времето,

в което живеем. Не вестни, идващи от любимиите теми на пастора. Нищо такова, което са в съгласие с полтиката на църквата. Вести от Бог.

2. Дълбок размисъл от страна на хората.

Пробуждане има, когато хората са разтърсени и погледнат ясно живота си. Когато осъзнаят грешките и отговорностите си.

Четири пъти Бог призовава народа да "размисли" - два пъти в 1 гл. (ст. 5 и 7) и два пъти във 2 гл. (ст. 8, 9). И четирите призова са свързани с обещанията за благословение и с предупрежденията за наказания.

3. Послушание (ст. 12).

Хората се "убояват" след получаването на тази вест и се вслушват в гласа на Бог. Те го приемат насериозно. Поставят Го на първо място и се подчиняват на заповедите Му.

Резултатите са невероятни - всички започват да работят. "Разтърсване" означава пробуждане. А пробуждане означава служене. В разтърсената и пробудена църква хората поставят Бог на първо място и участват активно в изграждането на църковна общност, в която Той бива прославен пред света.

Последицата от това е ясно осезаемо присъствие на Бог в живота на такава църква.

Такова е и обещанието, дадено от Него на народа в ст. 13: "Аз съм с вас".

Такова е и обещанието на Исус Христос към църквата Му, която е послушна на Неговата заповед да изгражда ученици (Матей 28:18-20): "Аз съм с вас през всичките дни до свършека на света".

Иван Николов

ме да се молим всяка събота половин час преди вечерното богослужение. Апелирахме повече хора да се включат в екипите. Поставихме специална касичка за набране на средства. Проверихме си всички налични материали, постери и консумативи. Раздадохме над хиляда покани, рекламирахме

установен график и трябваше да консултира час и половина преди обяд и час и половина след обяд. За наше учудване пред стаята за прегледи имаше над двадесет пациенти, които си бяха направили списък с реда на влизане, а до обяд непрекъснато прииждаха нови хора. До вечерта през кабинета минаха

са били повече от членовете на църквата. Но сега това се случи. Залата бе препълнена. Чрез музика и слово хората се докоснаха до надеждата за спасение чрез възкресението на нашия Спасител. В края комплектовахме малки подаръци за всеки при изхода - книгата „Великата борба“, картичка и малка брошура. Раздадохме около стотина екземпляра.

На 21 април продължихме с великденски беседи. Заглавията на проповедите бяха впечатляващи: „Погребаният Бог“, „Всичко започна с риска“ и „Величието на Христовата жертва“ с гост говорител п-р Митко Димитров. В заключителната съботна вечер участие в програмата взеха и нашите гости от Пловдив с прекрасната музика за две цигулки, виола и пиано.

Колко е приятно да видиш как Бог привлича души за Себе Си. Да видиш докоснати, грейнали

молитва и...успех

в местното радио. Залата, в която планирахме да се проведе изложението, беше в сградата, където наскоро бе сниман „Lord of the chefs“ и предлагаше удобства за посетителите. За лектор бе поканен г-р Огнян Тошев. Чакахме и знаехме, че този път ще е по-добре от всеки друг път. Така и се случи. Наистина Бог знае крайните резултати и усилията на всеки. За тези две вечери през различните постове преминаха много хора. За първи път - което беше нещо ново за нас - сформирахме приемна за безплатни консултации в сградата на църквата. Д-р Тошев имаше

41 души, които изразиха своето възхищение от вниманието и отзивчивостта на екипа. „Това ли е вашата църква? - най-често питаха ме. Досега не сме предполагали, че сте такива хора. По-често ще ви посещаваме и искаме повече такива инициативи“.

Сега си дадохме сметка, че посрещайки нуждите на хората, ние използваме най-силното средство за напредък на евангелието.

Следващата вечер - 20 април - в църквата имаме концерт на дамската хорова формация и детския хор „Местро Захари Медникаров“. Отдавна възрастните хора не

лица и да усетиш готовността на тези хора да са част от обществото на вярващите. Струваше си усилията, времето, средствата. И най-вече благословението, което Бог чрез нас подари на всички посетители. Очакваме и планираме следващите инициативи на църквата - „Детски празник“ на 28 май и „Здравна къща за деца“ на 4 и 5 юни, в които се надяваме да се срещнем с много повече родители и деца. Сега се молим и подготвяме, а успехът зависи от Бога. Знаем, че ще го получим защото трудеят ни в Господа не е напразен!

Мариян Димитров

2012 г. - наистина ли края идва?

Продължава от стр.15

Маите и времето

Маите гледали на времето като на вечно променяща се река, но не от вода, а от енергия, която тече по-бързо или по-бавно. В нея се вливат различни потоци, завихряят се водовъртежи и по време на този бяг се създава музика. Седмичните им, състоящи се от 13 дни, са били наричани „тонове“. За маите датите посочвали както определен момент от времето, така и „енергийния подпис“ на Вселената.

Били са така възхитени от потока на времето, че са изобрели най-малко 17 календара, като повечето от тях са по-точни дори от днешния Грегориански календар. Тъй като са гледали на времето като на река от енергия, маите са смятали календарите си за пророчески и описващи енергийното състояние на миналото, настоящето и бъдещето.

Свещеният календар на маите, наречен „Цолкин“, се е състоял от 26 000-годишни цикли на Плеядите, раздробени на периоди от по 260 дни.

260-дневният Цолкин използвал 13 „тона“ и 20 „грифа“, които отговаряли на различни неща от реалния свят. Децата били назовавани според тона и грифа на своето раждане, например „1 Маймуна“ или „12 Бурия“. Маите вярвали, че раждането е денят, в който човек „стъпва в реката на времето“ и така се определя кой е той и какво е отношението му

към Вселената.

Този свещен календар все още се използва в заклинанията на традиционните маи от Юкатан, Гватемала, Белиз и Хондурас.

Дългосрочният календар

Календарът, който сега предизвиква толкова голям интерес, е дългосрочният. Двадесет дни от него са равни на един унаал - еквивалентът на месеца. Осемнадесет унаала са равни на един тун - гражданската година от 360 дни. Двадесет години са един катун, а 20 катун са равни на един бактун. След 13 баткуна - период от 5200 години - броенето започва отначало. При превъртането на брояча, според възгледите на маите, нивото на енергията се променя и това води до промяна на света. Макар че тоновете и грифовете се повтарят, маите са вярвали, че при всеки нов цикъл идва по-голяма енергия.

Дългосрочният календар започва циклите си, първия си бактун, в 3114 г.пр.Хр, след което енергията започва да се усилва. Според вярванията на маите в края на тринадесетия бактун цикълът на настоящата история на света ще приключи и освобождаването на насъбралата се енергия ще се състои в дните около 21 декември 2012 г.

Какво означава всичко това?

Със сигурност сте чули за 2012 г., за която са предсказани катаклизми и апокалиптични събития, които ще ускорят края

на света. Написани са огромен брой книги, а Холивуд създаде научнофантастичния филм „2012“. В него са представени неопишуеми бедствия от световен мащаб. И всичко това се основава на Дългосрочния календар на маите.

Какво пише в Библията?

Каква е връзката на майския календар с библейските пророчества за края? Възшност има доста съвпадения. В старозаветната книга на пророк Йоил се използват образи, които маите лесно биха разпознали. Там се говори за „чудеса на небето и на земята - кръв и огън и стълбове дим.“ „Слънцето ще се обърне в тъмнина и луната в кръв“ (Йоил 2:30, 31).

Исус заявява, че при края на света „ще има големи земетресения и на разни места - глад и епидемии; ще има и ужаси, и големи знамения от небо (...) знамения в слънцето, в луната и в звездите“ (Лука 21:25).

Не всички свръхестествени знамения идват от Бога. Апостол Павел предупреждава солунците, че делото на Сатана ще бъде „съпроводено с всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса“ (2 Солунци 2:9). В Апокалипсиса е описан лъжепророк, който получава силата да извършва „големи знамения, дотам че направи и огън да слеза от небето на земята пред хората...“, за да мами земните жители (Откровение 13:13, 14).

Ще се случи ли всичко това преди края на дългосрочния календар на маите? Кой не би искал

Вяра и свобода

Продължава от стр.3

...изтъкнат съдия и писател, първия български делегат на Мирната конференция в Хага, директор на Народната библиотека, кмет на Бургас и т.н. и т.н... Списъкът може да се продължи със съзвездие от имена на висши правителствени чиновници, министри, съдии, педагози, лекари, редактори, писатели и само няколко търговци. Трайното влияние на тези личности е всеобщо признато. Британският писател Уилям Милър отбелязва (1898): „До голяма степен благодарение на това учебно заведение България след 5-вековно робство, можа да заеме мястото си в редиците на самоуправляващите се държави...“ Още по-силно е свидетелството на французина Емил дьо Лавеле (1887): „Не познавам по-ярък пример за добро първоначално обучение в служба на цивилизацията.“

И така, в началото на новия ХХ в. протестантството е вече здраво вкоренено както в съзнанието, така и в обществено-политическия живот на България. Започват процеси на преоформяне, на обособяване на отделните протестантски деноминации и на постепенен и бабен, но непрекъснат възход на организираното протестантство и евангелската идея в нашата страна. И макар че числеността никога не е била голяма, нито количеството е било от значение (и в очите на първите протестантски мисионери), основите, положени от самоотвержените пионери, са устояли на превратностите на времето и са дали благословени плодове. В тази среда, при тази обстановка и условия по-нататък се вписва и раз-

вива и Агвентната църква в България като ярък изразител и продължител на светлината, която пръска чистите протестантски идеали.

[Интересно и необходимо е да се отбележи между другото и следният показателен факт: Повече от половин век протестантските мисионери, които са от различни протестантски деноминации, са работили заедно, без да акцентират върху различията помежду си, като са обозначавали Църквата с неутралното име Евангелска църква. Едва в началото на ХХ в. (под натиска на методистите) започва дискусия сред мисионерите (продължила повече от 10 години) дали да „отворят очите“ (според техния израз) на населението и на обикновените вярващи, че сред протестантите съществува разделение и че има различни църкви и деноминации. (Много е чудно как са си мълчали по въпроса повече от 50 години!? Как са уреждали своите верски различия! Какво са претърпявали в името на евангелието!). Това говори само за тяхната толерантност, любов и нежност към душите, за смиреността и самоотвержената им решимост да помогнат на един народ, жертвайки собственото си аз и независимо от цената!]

На хората, посветили целия си живот на служенето на един чужд народ, когото са възприели и са обикнали като свой, както и на „плодовете“ на техния труд - на тези, които първи са обикнали и приели вестта им и са прегали шафетата нататък, дължим само благодарност, признателност и възхищение!

Нека не забравяме техния подвиг и светъл пример! ХМ

Благодарност

От името на колпортьорската група изказваме своята благодарност към всички, които бяха съпричастни към нуждите на българския народ да получи поканата за спасение от нашия Господ Исус Христос.

От 2005 г. до 2011 г. с участието на всички църкви в България бяха събрани 22 900 лв. и издадени 13 заглавия в малки брошури, които по достъпен начин поднасят благата вест. 453 000 броя са разпръснати по цялата страна - в болници, по пазари, устроявания, в хиляди домове, в села и градове.

За прослава на Христос можем да се радваме на резултатите, които ще ни поднесат изненади на стъклението море в нобата ни небесна родина. Всеки, който е спонсориран или раздал от тези брошури, ще получи радостта от спасението на други хора.

Благодарим ви за всеотдайността и любовта, с която всички работихте в Божието дело заедно с нас - колпортьорите. Желая Божието спасение на всеки един!

Севга Маринова

вестник ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

Месечно издание на ЦАСД-България

Главен редактор: Теодора Николова

Редакционен съвет: Нели Петрова, Александър Филипов, Цанко Митев

Адрес: 1839 София, кв. „Враждебна“, ул. „8“ №49;

тел. 840 62 53; e-mail: theonik@abv.bg ISSN 1310-8654

Интервю с директора на Теологичния колеж „Стефан Константинов“

Голяма стъпка напред в развитието на Теологичния колеж беше предложението на акредитивната комисия към Отдела по образование на Генералната конференция (през декември 2009г.) колежът да получи пълна акредитация. Това означава ли на практика, че получено

Охридски”. Според Вас какво би могло да привлече младите хора днес към изучаването на теология? - Мотивацията за духовно служене намира ясна формулировка в мисълта на ап. Павел: “Любовта на Христос ни принуждава” (2 Кор. 5:14). Всички други мотиви са от второстепенно значение. Времето поставя на изпит и пресява всяка лична амбиция и користна побуда. Понякога богословието и пасторското служене се сравняват с тази или онази професия, но истината е, че нямат пълен аналог, защото те

Библията - като Моисей, Исаия, Еремия, апостол Петър - са били призвани за служене, последните са съзнавали собствената си недостатъчност и човешката си слабост. Фактът, че сам Бог ги е водил и е осъществил чрез тях намеренията Си, би насърчил всеки, който пристъпва с неуверност към това свято начинание. Говорейки за мотивацията за теологично образование, не бива да пропуснем мисията и мандата, които имаме като църква. Спешните апели, изразени в трите ангелски вестни в Откровение 14 гл. ва, ни напомнят че имаме

Новия директор

Емил Гаджалов (отзад, вторият от ляво) е завършил теология (2004 г.) в Колонж, Франция, с бакалавърска степен от Страсбург и магистратура по богословие към СУ “Климент Охридски”. Като проповедник е назначен още през 1995 в София, след това в гр. Кърджали (1996-1997) и в гр. Плевен (1997-1999). По-късно заминава за Колонж, където завършва образованието си. След завръщането си от Франция е назначен в Стара Загора (2004-2005), в гр. Шумен (2005-2008) и в гр. Самоков (2008-2010). На Националния събор на СЦАСД през 2010 г. е избран за директор на Теологичния колеж.

съответната гържава. Не става въпрос за конкуренция, а за теологична подготовка не само на пастори, но също и на църковни служители за локалните църкви. В тази връзка можем да посочим страни като Румъния, Сърбия, Чехия, Унгария, Полша, Русия и др., които имат собствени теологични институти. Отчитайки този факт, трябва да бъдем реалисти в очакванията си за чуждестранни студенти. Как се определя в момента броят на студентите и отговаря ли той на нуждите на църквата? Разбира се, имам предвид не само бъдещи проповедници, но

Любовта на Христос ни принуждава

то в него образование ще се признава във всички висши училища на Адвентната църква по света?

- Разбира се. Колежът вече получи тази акредитация и като част от световната адвентна образователна система е равнопоставен с другите теологични институти. Програмата ни съответства на всички изисквания, заложени като образователна линия на висшите училища. Бакалавърската степен, която колежът присъжда, се признава във всяко висше адвентно училище, независимо в коя част на света се намира. Това означава, че всеки наш студент може да продължи следването си и да повиши образователната си степен в магистратура и докторат. Нещо повече. Някои адвентни училища, какъвто е случаят с Фриденсау, Германия, имат статут на държавни университети, което означава и европейска диплома. Такава диплома предполага възможност за работа извън системата на Адвентната църква.

Какви са преподавателите в колежа?

- На този етап преподавателите са основно български пастори с теологично образование. За някои ключови дисциплини, каквито са древните езици – еврейски и гръцки, се поканват квалифицирани специалисти. Преподаватели от други европейски теологични училища – Испания, Франция, Германия - ни подкрепят в някои по-специфични дисциплини. Голяма част от чуждестранните преподаватели са с докторска степен по теология. Българските пастори преподаватели са основно магистри по теология, като понастоящем двамата от тях са в заочна докторска програма към СУ “Климент

неотложна вест към един загиващ свят. Имало ли е чуждестранни студенти в предишните випуски и от кои държави. Мислите ли за разширяване на рекламата сред балканските държави? Вратите на колежа са широко отворени за студенти и от други страни. В първия випуск имаше студент от Македония, който в момента е назначен за стажант към Българския съюз. Във втория випуск имаме студент от Молдова. Така че за третия випуск очакваме поне един чуждестранен студент. Все пак трябва да отбележим, че настоящата тенденция в Европа е всяка страна да създава собствено теологично училище, което да подготвя своите кадри на езика на

неотложна вест към един загиващ свят.

Имало ли е чуждестранни студенти в предишните випуски и от кои държави. Мислите ли за разширяване на рекламата сред балканските държави?

Вратите на колежа са широко отворени за студенти и от други страни. В първия випуск имаше студент от Македония, който в момента е назначен за стажант към Българския съюз. Във втория випуск имаме студент от Молдова. Така че за третия випуск очакваме поне един чуждестранен студент. Все пак трябва да отбележим, че настоящата тенденция в Европа е всяка страна да създава собствено теологично училище, което да подготвя своите кадри на езика на

и миряни, които да служат по-пълноценно в местните църкви.

За нас е по-важна мотивацията на кандидатите, отколкото техният брой. Ако все пак трябва да се изрази в цифри, оптималният брой студенти за един випуск е около петнадесет души. В колежа всички студенти са подготвяни за духовно служене на църквата, независимо от това дали някой от тях ще бъдат поканени за по-специално служене като пастори. Всеки студент е насърчаван да развие и усъвършенства духовните си дарби и способности, като едновременно усвоява принципите на съвместното служене – екипността, взаимното уважение и толерантността към по-различните.

Какво ще си пожелаете за институцията Теологичен колеж, която в момента ръководите?

Въпреки предизвикателствата на времето, в което живеем, бих си пожелал и, разбира се, бих допринесъл, колежът да се утвърди като значимо звено в нашата църква. Солидната и последователната теология е основополагаща за духовно силна църква. Бих искал църковните ни членове, както и симпатизантите на църквата да ни споменават в молитвите си, както и да приемат сериозно младите хора, които учат при нас и да ги подкрепят. Положителното отношение към тях е положително отношение към Божието дело и към бъдещето на църквата. ХМ

Повече информация за обучението в Теологичния колеж може да бъде получена на интернет страницата на колежа - www.sdabg-college.org.

Кратка история на колежа

Историята на пасторското обучение в Адвентната църква в България започва през 1948 г., когато в град Своге е организиран теологичен курс за пастори. Само четири години по-късно (през 1952 г.) по време на комунистическия режим училището е затворено. Последвалите 40 години бележат много труден период за църквата. Обучението на служители се извършва нелегално. Тази ситуация продължава до 1989 г., когато комунистическият режим пада. След това обучението на пасторите се осъществява по различни начини - чрез изпращане на студенти в теологични училища в Европа и чрез семинари за пасторите, провеждани от чуждестранни преподаватели. И двата начина дават добри резултати, но са недостатъчни за нуждите на работата. През 2000 г. в София стартира проект за теологично училище. През 2004 г. Съюзът решава да трансформира училището в тригодишен теологичен колеж, който е открит на 3 октомври същата година с 12 студенти, записани в програмата за бакалавърска степен по теология. В момента Теологичният колеж „Стефан Константинов“ е единствената образователна институция на Българския адвентен съюз, организиран в три области. За своите действащи служители Българският теологичен колеж предлага заочна форма на обучение. Така пасторите имат възможност да получат диплома за завършено теологично образование.

Понастоящем има десет студенти, които завършват образованието си тази година.

Advertisement for 'А сега НАКЪДЕ?' (Now Where?) featuring a compass and a candle. Text: 'Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3'. It lists two levels: 'ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА' and 'ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО'. Contact info: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email: kbk@abv.bg

Advertisement for 'AWR Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“'. It lists broadcast times: 6-6.30 ч. (5975 kHz) and 18-18.30 ч. (6100 kHz). Contact info: тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462; E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив. Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

Advertisement for 'ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“' by Umit haberi. It offers 24 free lectures in Turkish with Bulgarian translation. Contact: e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com; гр.Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517; Тел.: 054/88 48 77

Advertisement for 'www.bibleiskurs.org' (Bible Courses Online). It offers lectures, radio programs, and books. Contact: www.bibleiskurs.org

Advertisement for 'sdabg.net' (The Bulgarian Adventist Network). It lists various services like news, Bible, audio materials, and forums. Contact: www.sdabg.net